

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

LINGUA DEO
GLORIA

Sawyer Moranville, *1 John Biblical Greek Visual Reader*

CC0 2023 by Sawyer Moranville

This work is freely given. All of this publication may be shared, translated, sold, or copied freely without limitation and without permission. To learn more about this open license visit <https://copy.church>

For the free PDF please visit LinguaDeoGloria.com

Text Used:

*Michael W. Holmes, The Greek New Testament: SBL Edition
(Lexham Press; Society of Biblical Literature, 2011–2013), 1 Jn
1-5.*

Brief List of Abbreviations Used

Aor. = Aorist

Perf. = Perfect

Pluperf. = Pluperfect

Pass. = Passive

Mid. = Middle

Act. = Active

Ind. = Indicative

Subj. = Subjunctive

Part. = Participle

Fem. = Feminine

Brief List of Marks

I used ↔ to symbolize that there are two opposite things.

I used an exclamation mark (!) to symbolize a command.

I used : to give a brief explanation of a word or phrase

I used < to say that a certain word is derived from another similar word.

I used = to signal that the meanings of words were similar or exactly the same.

Note

When a somewhat obscure verb form appeared in the Greek text, I often clarified by showing another form of the same word in first person, singular, present, active, indicative which is how it appears in standard Koine-Greek/English Lexicons.

Acknowledgements and Thanks

A hearty thanks is due to Dr. Robert L. Plummer from whom I first learned how to translate the Greek text of 1 John. His class was exciting and enjoyable and he instilled in me a great love for the Greek language. I also thank Andrew and Bethany Case from *Aleph with Beth* for their encouragement and counsel, and for providing technological assistance which allowed me to complete this work. I thank Shayne Torres for checking everything from spelling to page formatting. His helpful notes made this work better. Any remaining errors are due to my oversight and should not be credited to any other person. I also thank my beloved wife who often took care of our children while I was laboring on these projects in my spare time outside of work: “A woman who fears YHWH is to be praised. Give her of the fruit of her hands, and let her works praise her in the gates.” And, of course, I praise God for his mercy in Christ.

Soli Deo Gloria.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α (1)

ἀκηκόαμεν
(ἀκούω)

ἐθεασάμεθα =
ἐωράκαμεν

ἡ ἀρχή

τὸ τέλος

ἐφανερώθη (Aor. Pass.
Ind. φανερώω)

ἐψηλάφησαν (Aor.
Act. Ind. ψηλαφάω)

ὁ πατήρ

ὁ υἱός

1.1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς—

2 καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ
μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη
ἡμῖν—

3 ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν
ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα

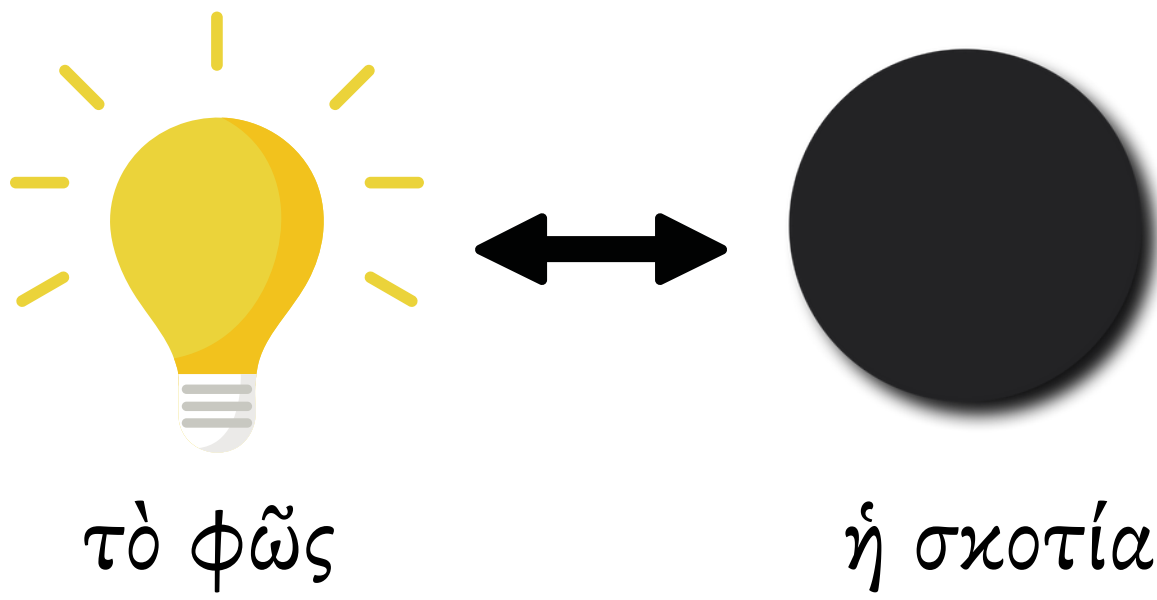
καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ'

ἀπαγγέλλομεν

ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ

πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

5 Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.

7 ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ,

ψευδόμεθα
(ψεύδομαι)

κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα

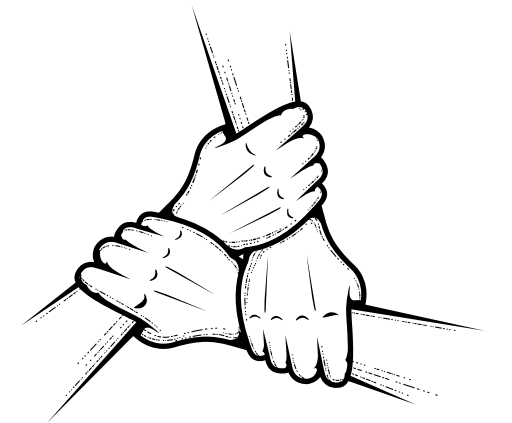
Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς

ᾗ (Pres. Act. Subj. εἶναι)

πεπληρωμένη (Perf. Pass. Part. πληρώω)

ἡ κοινωνία

ἐὰν εἴπωμεν = ἐάν
+ Subjunctive

τὸ αἷμα

καθαρίζει

ἵνα ἀφῆ...καθαρίση:
ἵνα + Subjunctive

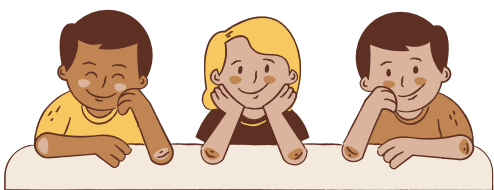
ἡμαρτήκαμεν
(ἀμαρτάνω)

πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός
ἔστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας καὶ
καθαρίση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην
ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν
ἡμῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β (2)

Τεκνία = παιδιά

μη: οὐ

2.1 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ
ἀμάρτητε. καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν
πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον,
2 καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ
περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι
ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηρῶμεν.

αἱ ἐντολαί
(ἐντολή)

4 ὁ λέγων ὅτι Ἐγνώκα αὐτόν καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ

ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

5 ὅς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ

ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. ἐν τούτῳ γινώσκομεν

ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν. 6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν

ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς

περιπατεῖν.

παλαιά

καινή

7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ'

ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ

παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. 8 πάλιν ἐντολὴν

καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστίν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν

ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ

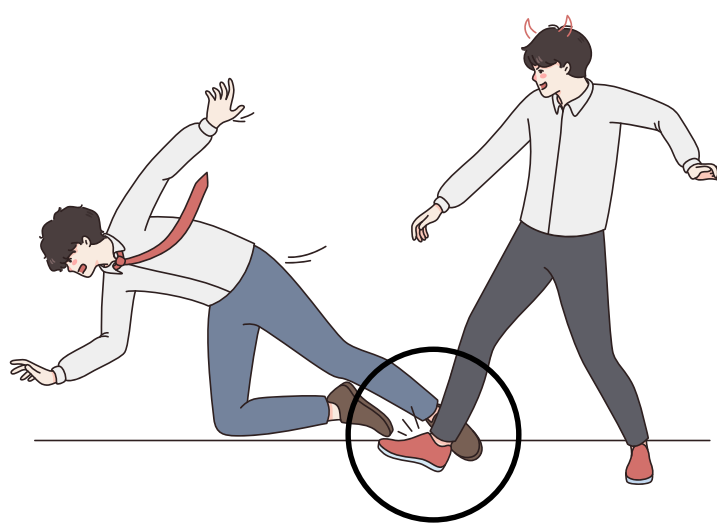
ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. 9 ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι

καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν

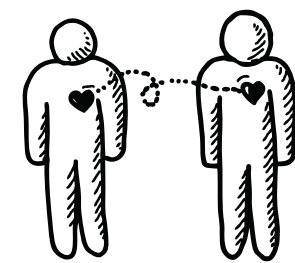
ἕως ἄρτι. 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν

ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ

μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ

τὸ σκάνδαλον

ἡ ἀγάπη

τετελείωται (τελειόω)

εἶχετε (ἔχω)

φαίνει

μισῶν ↔ ἀγαπῶν

οὐκ ἔστιν· 11 ὁ δὲ μισῶν τὸν

ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

ἐτύφλωσεν
(τυφλόω)

παιδιά = τεκνία

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι

ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι

διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ'

ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν

πονηρόν. 14 ἔγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

πατέρα· ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν

ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν,

νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε

καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν

μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

ἰσχυρός

νενικήκατε (νικάω)

ὁ κόσμος

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.

ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ

πατρὸς ἐν αὐτῷ· 16 ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ

ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν

καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς,

ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν·

17 καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν.

τὸ χρῖσμα

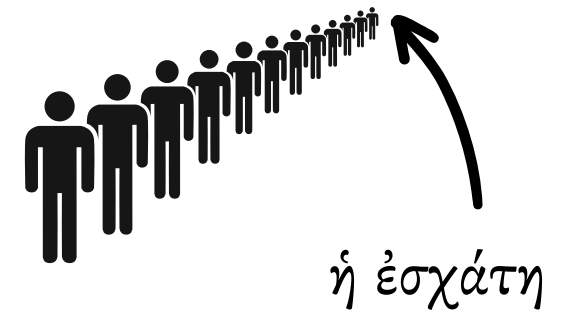
20 καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου καὶ οἴδατε πάντες· 21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

22 τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι

Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ

ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

Χριστός ←→
ἀντίχριστος

μεμενήκεισαν
(Pluperf. Act.
Ind. μένω)

φανερωθῶσιν
(Aor. Pass. Subj.)

ὁ ἀρνούμενος
(ἀρνέομαι)

ἐπηγγείλατο (Aor.
Ind. ἐπαγγέλλομαι)

23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει·
ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. 24 ὑμεῖς
ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν
μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ
καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. 25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ
τῶν πλανώντων ὑμᾶς. 27 καὶ

ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε διδάσκη (διδάσκω)
ἀπ' αὐτοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις
διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν
ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ.

σχῶμεν
(Aor. Act. Subj. ἔχω)

εἰδῆτε
(Perf. Act. Subj. οἶδα)

αἰσχυνοῦμεν (Aor. Pass.
Subj. αἰσχύνω)

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν
φανερῶθῃ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ. 29 ἐὰν εἰδῆτε ὅτι
δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν

αἰσχυνοῦσθαι

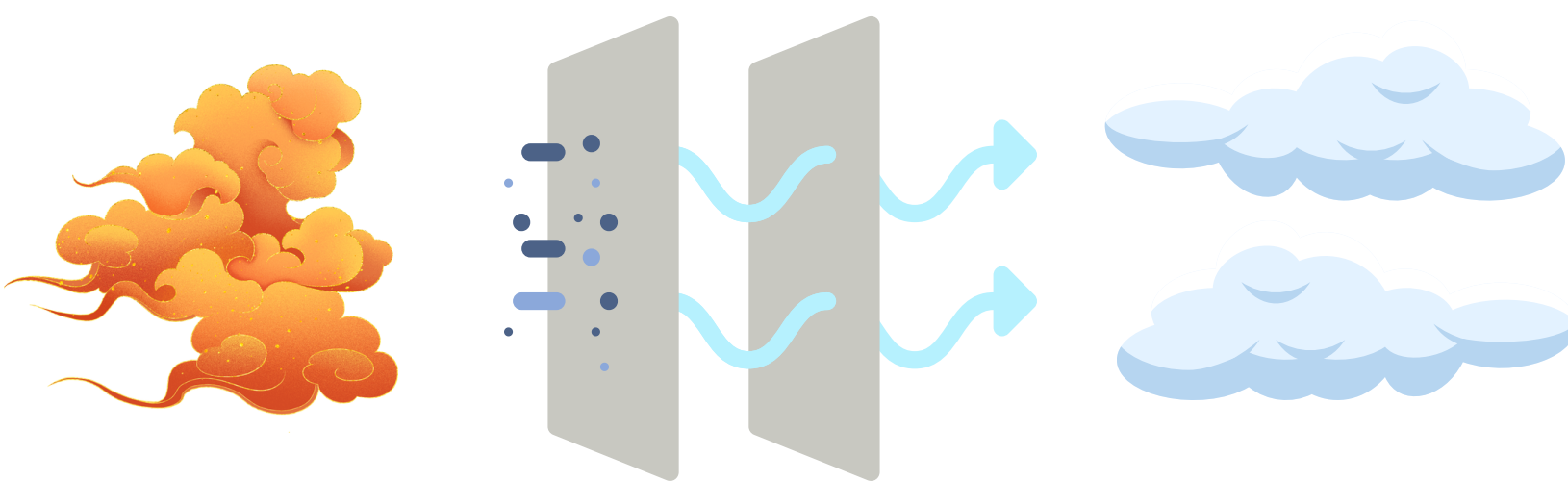
τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ (3)

3.1 ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ
 ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. διὰ τοῦτο ὁ
 κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2
 ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕτω
 ἐφανερῶθη τί ἐσόμεθα. οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ
 ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς
 ἐστίν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων
 τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ'
 αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν
 καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστίν. ἡ ἐλπίς (τὴν ἐλπίδα)

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ,
 καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστίν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἶδατε ὅτι
 ἐκεῖνος ἐφανερῶθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἄρῃ, καὶ

ἀγνίζει < ἀγνός

γεγέννηται (γεννάω)

έώρακεν (Perf. Act.
Ind. όράω)

ό διάβολος

γεγεννημένος (Perf.
Pass. Part. γεννάω)

τό σπέρμα

άμαρτία έν αύτῷ ούκ έστιν.

6 πᾶς ό έν αύτῷ μένων ούχ άμαρτάνει. πᾶς ό άμαρτάνων ούχ έώρακεν αύτόν ούδὲ έγνωκεν αύτόν.

7 τεκνία, μηδείς πλανάτω ύμᾶς. ό ποιῶν τήν δικαιοσύνην δίκαιός έστιν, καθώς έκεινος δίκαιός έστιν.

8 ό ποιῶν τήν άμαρτίαν έκ τοῦ διαβόλου έστίν, ότι άπ' άρχῆς ό διάβολος άμαρτάνει. είς τοῦτο έφανερῶθη ό υίός τοῦ θεοῦ ίνα λύση τὰ έργα τοῦ διαβόλου.

9 πᾶς ό γεγεννημένος έκ τοῦ θεοῦ άμαρτίαν οὔ ποιεί, ότι

σπέρμα αύτοῦ έν αύτῷ μένει, και οὔ δύναται άμαρτάνειν, ότι έκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.

10 έν τούτῳ φανερά έστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ και τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ό μη ποιῶν δικαιοσύνην ούκ έστιν έκ τοῦ θεοῦ, και ό μη άγαπῶν τόν άδελφόν αύτοῦ.

11 "Ότι αύτη έστιν ή άγγελία ήν ήκούσατε άπ' άρχῆς, ίνα άγαπῶμεν άλλήλους.

ἔσφαξεν (Aor. σφάζω)

12 οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. 13 μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι

μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. 16 ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι

ὁ θάνατος

ἡ ζωὴ

χάριν τίνος? = διὰ τί?

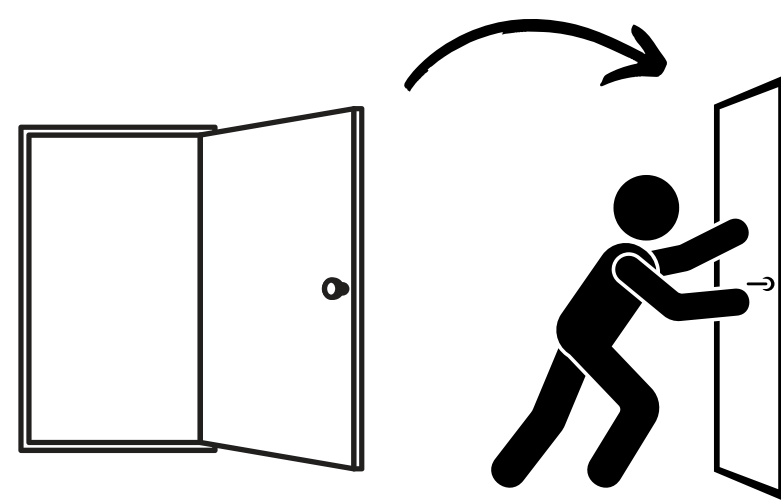
μὴ θαυμάζετε!

μεταβεβήκαμεν (Perf. Act. Ind. μεταβαίνω)

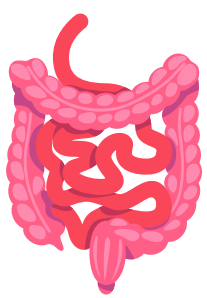

ἐγνώκαμεν (Perf. Act. Ind. γινώσκω)

ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. 17 ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείση

κλείση (Aor. Act. Sub. κλείω)

τὰ σπλάγχνα
Metaphor for
Compassion/
Affection

πείσομεν
(Fut. Act. Ind. πείθω)

ἡ καρδία

τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσει ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν 20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. 21 ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, 22 καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς

αἰτῶμεν
(Pres. Act. Subj.)

αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
 ποιούμεν. 23 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα
 πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν
 ἐντολὴν ἡμῖν. 24 καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν
 αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ
 γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ
 ἡμῖν ἔδωκεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ (4)

4.1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ
 δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι
 πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν
 κόσμον. 2 ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·
 πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ
 ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, 3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ
 μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ
 τοῦτό ἐστίν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι
 ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

πιστεύσωμεν (Aor. Act.
 Subj. πιστεύω)

δοκιμάζετε

ψευδοπροφῆται ↔
 προφῆται

ἐξεληλύθασιν
 (Perf. Ind. ἐξέρχομαι)

ἐληλυθότα
 (Perf. Part. ἐξέρχομαι)

ἀκηκόατε
 (Perf. Act. Ind. ἀκούω)

4 ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ·
 5 αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. 8 ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν. 9 ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. 10 ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. 11 ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 12 θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται·

ἔγνω (3rd Person
Aor. Act. Ind γινώσκω)

ζήσωμεν
(Aor. Act. Subj. ζάω)

ἠγαπήκαμεν
(Perf. Act. Ind. ἀγαπάω)

τεθέαται (Perf.
Mid. θεάομαι)

ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστίν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. 14 καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι

μαρτυροῦμεν
(μαρτυρέω)

τετελειωμένη
(Perf. Pass.Part.
τελειόω)

ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. 16 καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. 17 ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 φόβος

φόβος

βάλλει

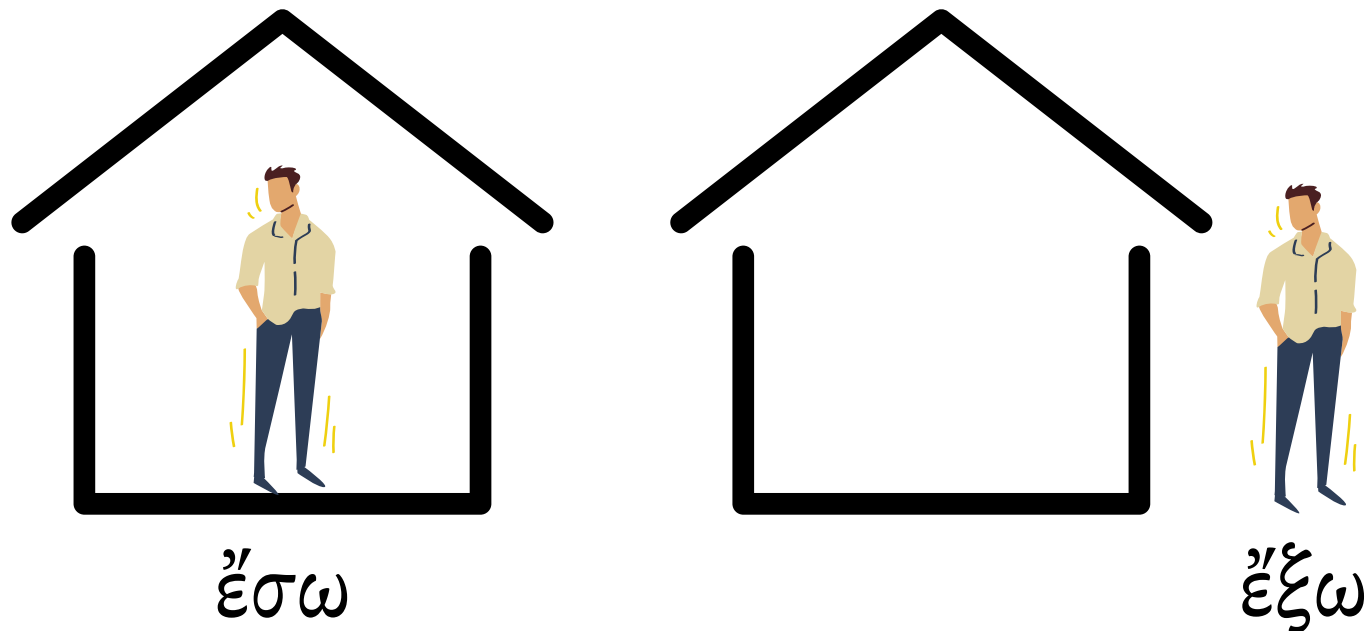
εἶπη (Aor. Act.
Subj. λέγω)

έώρακεν (Perf. Act.
Ind. ὁράω)

γεννήσαντα (Aor. Act.
Part. γεννάω)

γεγεννημένον (Perf.
Pass. Part. γεννάω)

οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω
βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος

κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν
τῇ ἀγάπῃ. 19 ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος
ἠγάπησεν ἡμᾶς. 20 ἐάν τις εἶπη ὅτι Ἀγαπῶ τὸν
θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ
γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν έώρακεν, τὸν
θεὸν ὃν οὐχ έώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν. 21 καὶ
ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

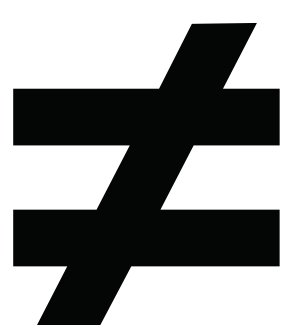
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε (5)

5.1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ χριστὸς ἐκ
τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
γεννήσαντα ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.
2 ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα

τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν· 3 αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ

βαρύς

αἱ ἐντολαὶ
αὐτοῦ βαρεῖαι
οὐκ εἰσὶν

αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν, 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· 5 τίς δέ ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; 6 Οὗτός ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστὶν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.

τὸ ὕδωρ
τοῦ ὕδατος

νικήσασα
(Aor. Act. Part.
Fem. νικάω)

τρεις (3)

μαρτυρέω < ή μαρτυρία

ψεύστης = άνθρωπος
ὃς ψεύδεται

ἔδωκεν (Aor. δίδωμι)

εἰδῆτε (Perf. Act.
Subj. οἶδα)

7 ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, 8 τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. 9 εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 10 ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 11 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θεὸς ἡμῖν, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. 12 ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα

εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον,

τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα

τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. 14 καὶ αὕτη

ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι

αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν. 15

καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἐὰν αἰτώμεθα,

ἔγραψα

(Aor. γράφω)

οίδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. 16 ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. 18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. 19 οίδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 οίδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. 21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ἠτήκαμεν (Perf. Act. αἰτέω) < αἶτημα

ἴδῃ (Aor. Act. Subj; εἶδον, ὁράω)

ἐρωτήσῃ (Aor. Act. Subj. ἐρωτάω)

ὁ γεννηθεὶς (Aor. Pass. Part. γεννάω)

ἄπτεται = ψηλαφάω
ἄπτεται + Genitive